Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26908
Copyright: Admont, Benediktinerstift

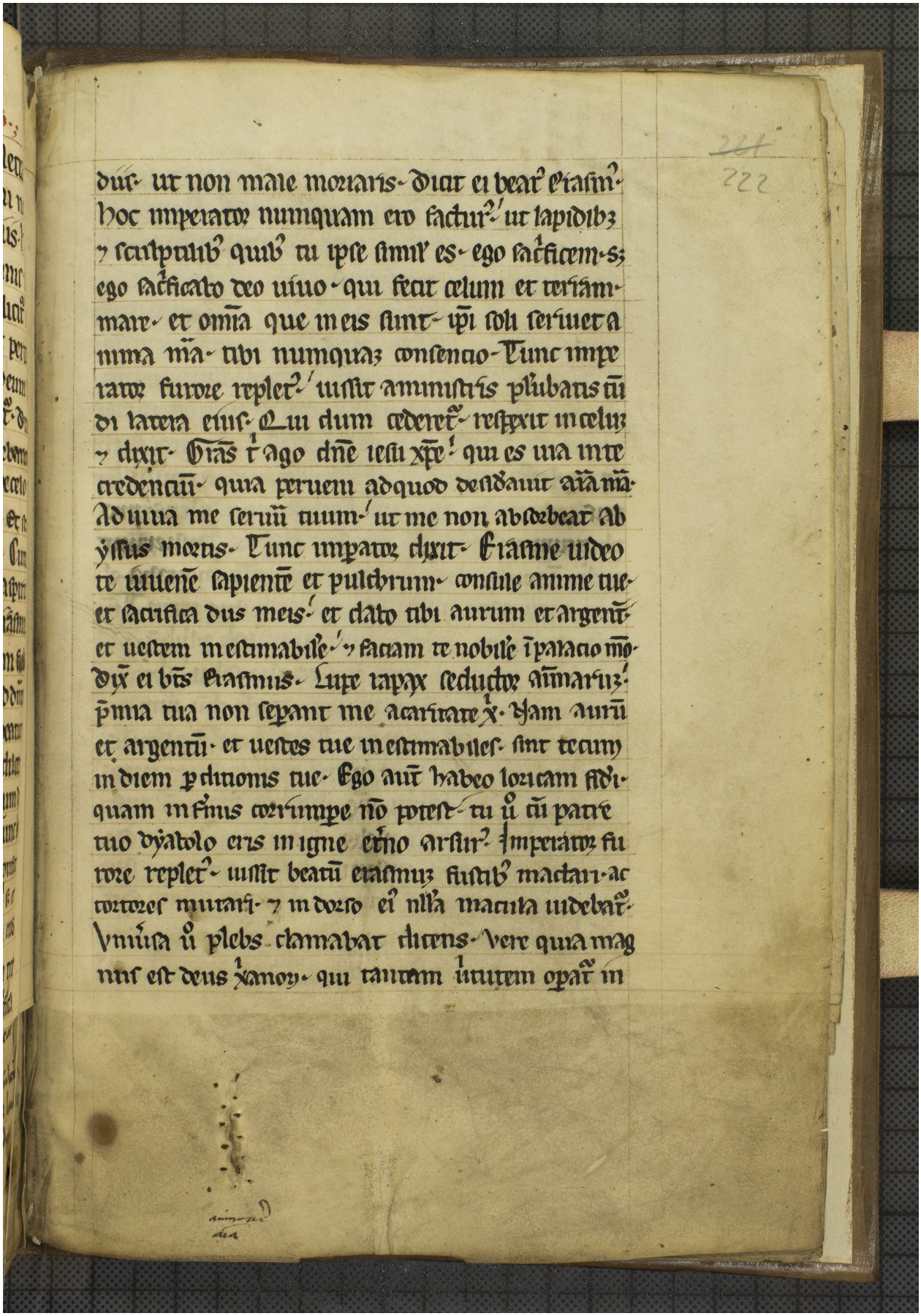

dur. ut non male moriaris. Dicit ei beat⁹ Erasm⁹
hoc imperator numquam ero facturus. ut lapidib⁹
⁊ sculpturis quib⁹ tu ipse similis es. ego sacrificem. s;
ego sacrificato deo uiuo. qui fecit celum et terram
mare. et omnia que in eis sunt. ipsi soli seruiet a
nima mea. tibi numquam consentio. Tunc impe
rator furore repletus. iussit ministris plubatis cu
di latera eius. Qui dum cederet. respexit in celum
⁊ dixit. Gras t ago dne iesu xpe. qui es una in
credencium. quia peruenit adquod desiderauit aia mea.
Ad uiua me seruum tuum. ut me non abscedat ab
ysus mortis. Tunc imperator dixit. Erasme uideo
te iuuenem sapientem et pulchrum. consule anime tue
et sacrifica dis meis. et dabo tibi aurum et argentum
et uestem inestimabile. ⁊ faciam te nobile in palacio mo
dix ei beatus Erasmus. Cupe tapax seductor animarum.
pmia tua non separant me a caritate x. Nam aurum
et argentum. et uestes tue inestimabiles. sunt tecum
in diem pditionis tue. Ego autem habeo loricam fidei
quam infinis corrumpere non potest. tu cum cum patre
tuo diabolo eris in igne eterno arsurus. Imperator fu
rore repletus. iussit beatum erasmum fustib⁹ mactari. ac
cortices murari. ⁊ in dorso eius nulla macula uidebat.
Vnuersa ciuitas plebs clamabat dicens. Vere quia mag
nus est deus xanoy. qui tantam iniuriam opatur in